

I øvrigt kan Undtagelser fra Bestemmelserne i Stk. 1 og 2 finde Sted, naar Statsministeren efter Samraad med vedkommende Fagminister mener, at Forholdene i særlig Grad taler derfor; men uden for de saaledes udtrykkeligt hjemlede Tilfælde er Optagelse af Bekendtgørelser af de af nærværende Lov omfattede Arter andetsteds end i Statstidende uden Retsvirkning.«

I de almindelige *Motiver* gjorde Statsministeriet opmærksom paa, at der efter de gældende Regler ikke er noget klart Skelnemærke for, hvad der skal optages, og hvad der ikke skal optages i Statstidende. I Praksis var Resultatet derfor blevet, at adskillige Bekendtgørelser, som frembyder megen Interesse for hele Offentligheden, ikke optages i Statstidende. Det rigtige vilde efter Ministeriets Opfattelse være, at alle Bekendtgørelser, som er af almindelig Interesse for Offentligheden, optoges i den til offentlige Bekendtgørelser bestemte Tidende, medens Bekendtgørelser, som kun har Betydning for en snæver eller lokalt begrænset Kreds, fandt Vej til den private og lokale Dagspresse. I Anledning af udtalt Frygt for, at nogle Institutioner fremdeles vilde anse det forødent at lade deres Bekendtgørelser optage i den private Dagspresse foruden i Statstidende og derved faa forøgede Udgifter, bemærkede Ministeriet yderligere, at Trangen til at lade Bekendtgørelser optage tillige i den private Dagspresse uden Tvivl lidt efter lidt vilde ophøre, naar det blev fastslaaet, at *alle* Bekendtgørelser, som er af Interesse for Offentligheden i Almindelighed, findes i Statstidende. En dobbelt Bekendtgørelse som den nys nævnte vilde i øvrigt som Følge af Statstidendes billigere Takster meget vel kunne blive endog mindre bekostelig end en enkelt Bekendtgørelse i et privat Dagblad, naar man valgte den Fremgangsmaade i Statstidende at optage visse udførlige Bekendtgørelser og samtidig i private Dagblade optage en kort, men iøjnefaldende Henvisning.

Et *Flertal* i *Folketingets* Udvalg (Medlemmerne af Regeringspartierne) indstillede Lovforslaget til Vedtagelse uforandret. Derimod gik baade Venstre og Konservative imod Forslaget. *Venstre-Mindretallet* havde i Udvalget erklæret sig villigt til at fremme Lovforslaget, naar der foretoges nogle begrænsende Ændringer, saaledes at Forslaget førtes tilbage til den Skikkelse, hvori det vedtoges i Rigsdags-samlingen 1934—35. Da dette Grundlag for en Overenskomst imidlertid ikke blev tiltraadt af Udvalgets Flertal, stillede Venstre ikke Ændringsforslag, men indstillede Lovforslaget til Forkastelse. — *Det konservative Mindretal* ansaa Lov-